



Ислом Нури

Ўқувчиларимизга сизга қўриқиб берилган

бу китобни ўқиб, унинг ҳақиқатини билиш ва ақлларини кўрқитиш:

Бугунги кунимизда мўмин биродарларимиз иймонларининг кучсиз бўлиб қолаётгани ва қалбларини кўрқмас қалбга айланиб кетаётганидан шикоят қилмоқда. Гуноҳларга дуч келиб қолганда жаҳаннамдан кўрқиб сифати мўмин биродарларимизни гуноҳдан асраб қолиши умидида бу рисола ни ёзмақдамиз. Бизга ҳам, мўмин биродарларимизга ҳам жаҳаннамдаги азобни эслаб гуноҳни тарк этиш тавфиқини Аллоҳ таоло насиб этсин!

Аллоҳ таоло Ар-Раҳмон сурасининг 46 - оятида бундай марҳамат қилади:

{ 46 : **وَاللَّهُ يَوْمَئِذٍ عَلِيمٌ** { **وَاللَّهُ يَوْمَئِذٍ عَلِيمٌ** **وَاللَّهُ يَوْمَئِذٍ عَلِيمٌ** **وَاللَّهُ يَوْمَئِذٍ عَلِيمٌ** }

Маъноси: “Роббисининг олдида туришдан кўрқиб гуноҳларни тарк этган, тоатлар қилган киши учун икки жаннат бор”. Мазкур оят маъносини Мужоҳид роҳимаҳуллоҳ бундай баён қилади: ҳар бир одамнинг қилган иши тепасида Аллоҳ қоимдир. Кимки, бир нарсани қилмоқчи бўлганида Роббисининг олдида туришидан кўрқса, унга икки жаннат бор. Яна бу кишидан бўлган бошқа ривоятда айтадиларки: Инсон гуноҳ қилмоқчи бўлиб турганида Аллоҳ олдида туришини эслаб гуноҳни тарк этади. Оят шу каби мусулмонлар тўғрисида.

Абдуллоҳ бин Аббос розияллоҳу анҳу айтадилар: Аллоҳ олдида туришдан кўрқиб, Ул зотнинг фарз қилган амалларини адо этган мўминларга Аллоҳ жаннатни ваъда қилди.



Ислом Нури

Юқоридаги оятни Абдуррахмон Ас-Саъдий роҳимаҳуллоҳ қуйидагича тафсир қилади: Роббисидан ва Ул зотнинг олдида туришдан кўрқиб, Аллоҳ қайтарган нарсаларни тарк этган ва амр қилган буйруқларни адо этган киши учун иккита жаннат бор. Бу икки жаннатнинг идишлари, тақинчоқлари, бинолари ва улардаги нарсалар тиллодандир. Икки жаннатнинг бири қайтарилган нарсаларни тарк этгани учун бандага мукофот қилиб берилса, иккинчиси буюрилган тоатларни адо этгани учун берилади.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳу дан ривоят қилинади, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бундай дедилар:

» :ﷺ «ﷻ ﺑﯩﺮ ﺋﯩﻜﻜﯩ ﺟﺎﻧﻨﺎﺗﺘﯩﻦ ﺑﯩﺮﻯ ﻗﺎﻳﺘﺎﺭﯨﻠﻐﺎﻥ ﻧﺎﺭﺳﺎﻟﺎﺭﻧﻰ ﺗﺎﺭﻙ ﺋﯩﺘﻐﺎﻥ ﻭﺍ ﺍﻣﺮ ﻗﯩﻠﻐﺎﻥ ﺑﯘﻳﺮﯗﻗﻼﺭﻧﻰ ﺍﺩﻭ ﺋﯩﺘﻐﺎﻥ ﻛﯩﺸﻰ ﺋﯘﭼﯘﻥ ﺋﯩﻜﻜﻰ ﺟﺎﻧﻨﺎﺗﺘﻨﯩﻦ ﺋﯩﺪﯨﺶﻻﺭﻯ، ﺗﺎﻗﯩﻨﭽﻮﻗﻼﺭﻯ، ﺑﯩﻨﻮﻻﺭﻯ ﻭﺎ ﺋﯘﻻﺭﺩﺍﻏﻰ ﻧﺎﺭﺳﺎﻻﺭ ﺗﯩﻠﻠﻮﺩﺍﻧﺪﯨﺮ. ﺋﯩﻜﻜﻰ ﺟﺎﻧﻨﺎﺗﺘﻨﯩﻦ ﺑﯩﺮﻯ ﻗﺎﻳﺘﺎﺭﯨﻠﻐﺎﻥ ﻧﺎﺭﺳﺎﻟﺎﺭﻧﻰ ﺗﺎﺭﻙ ﺋﯩﺘﻐﺎﻧﻰ ﺋﯘﭼﯘﻥ ﺑﺎﻧﺪﺍﻏﺎ ﻣﯘﻛﻮﻓﻮﺕ ﻗﯩﻠﯩﺐ ﺑﻪﺭﯨﻠﺴﺎ، ﺋﯩﻜﻜﯩﻨﭽﯩﺴﻰ ﺑﯘﻳﯘﺭﯨﻠﻐﺎﻥ ﺗﻮﺍﺗﻼﺭﻧﻰ ﺍﺩﻭ ﺋﯩﺘﻐﺎﻧﻰ ﺋﯘﭼﯘﻥ ﺑﻪﺭﯨﻠﺎﺩﻯ.

Маъноси: “Одам боласи ёқадиган сизларнинг бу оловингиз жаҳаннам ҳароратининг етмиш ҳиссасидан бир ҳиссадир”. Саҳобалар сўрашди: Аллоҳга қасамки, шу бир ҳиссанинг ўзи етарли бўлса ҳамми, ё РасулАллоҳ? Ул зот айтдилар: “Жаҳаннам олови дунёдаги оловга олтиммиш тўққиз баробар зиёда қилиб қўйилган. Уларнинг ҳароратини ҳар бири дунё оловининг ҳароратичадир”.

Нуъмон бин Башийр розияллоҳу анҳу дан ривоят қилинади, айтадиларки: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бундай дедилар:

«ﷻ ﺑﯩﺮ ﺋﯩﻜﻜﻰ ﺟﺎﻧﻨﺎﺗﺘﻨﯩﻦ ﺑﯩﺮﻯ ﻗﺎﻳﺘﺎﺭﯨﻠﻐﺎﻥ ﻧﺎﺭﺳﺎﻟﺎﺭﻧﻰ ﺗﺎﺭﻙ ﺋﯩﺘﻐﺎﻥ ﻭﺍ ﺍﻣﺮ ﻗﯩﻠﻐﺎﻥ ﺑﯘﻳﺮﯗﻗﻼﺭﻧﻰ ﺍﺩﻭ ﺋﯩﺘﻐﺎﻥ ﻛﯩﺸﻰ ﺋﯘﭼﯘﻥ ﺋﯩﻜﻜﻰ ﺟﺎﻧﻨﺎﺗﺘﻨﯩﻦ ﺋﯩﺪﯨﺶﻻﺭﻯ، ﺗﺎﻗﯩﻨﭽﻮﻗﻼﺭﻯ، ﺑﯩﻨﻮﻻﺭﻯ ﻭﺎ ﺋﯘﻻﺭﺩﺍﻏﻰ ﻧﺎﺭﺳﺎﻻﺭ ﺗﯩﻠﻠﻮﺩﺍﻧﺪﯨﺮ. ﺋﯩﻜﻜﻰ ﺟﺎﻧﻨﺎﺗﺘﻨﯩﻦ ﺑﯩﺮﻯ ﻗﺎﻳﺘﺎﺭﯨﻠﻐﺎﻥ ﻧﺎﺭﺳﺎﻟﺎﺭﻧﻰ ﺗﺎﺭﻙ ﺋﯩﺘﻐﺎﻧﻰ ﺋﯘﭼﯘﻥ ﺑﺎﻧﺪﺍﻏﺎ ﻣﯘﻛﻮﻓﻮﺕ ﻗﯩﻠﯩﺐ ﺑﻪﺭﯨﻠﺴﺎ، ﺋﯩﻜﻜﯩﻨﭽﯩﺴﻰ ﺑﯘﻳﯘﺭﯨﻠﻐﺎﻥ ﺗﻮﺍﺗﻼﺭﻧﻰ ﺍﺩﻭ ﺋﯩﺘﻐﺎﻧﻰ ﺋﯘﭼﯘﻥ ﺑﻪﺭﯨﻠﺎﺩﻯ.



Ислом Нури

Маъноси: “Дўзах аҳлининг энг энгил азобланадиганида оловдан бўлган икки оёқ кийим ва унинг иплари бўлади. У оёқ кийимлардан козоннинг қайнаши каби унинг мияси қайнаб туради. У ўзидан-да қаттиқроқ азобланаётган бирор кимса бўлмаса керак, деб ўйлайди. Ҳолбуки, у дўзах аҳлининг энг энгил азоб тортаётганидир”.

Ҳасанул-Басрий айтадики:

» ██████████ ██ █ ██████████ █████ █████ ██████████ █████ ██ ██████████ █████»

“Эй Роббим, мени ким учун яратдинг, деди жаннат. Мендан кўрқиб менга ибодат қиладиган бандаларимга, деди Аллоҳ”.

Абу Сулаймон Ад-Дороний роҳимаҳуллоҳ бундай дейди: Дунё ва охиратдаги барча яхшилик асли Аллоҳ азза ва жалладан кўрқишдадир. Аллоҳдан кўрқиши бўлмаган ҳар бир қалб ҳароба қалбдир.

Фойдаланилган китоблар:

1. Аҳмад бин Ражаб Ал-Ҳанбалийнинг (795 – ҳижрий санада в.э.) «██████████ ████████████████» китоби.
2. Муслим бин Ал-Хажжожнинг (261 – ҳижрий санада в.э.) «██████ ██████████» китоби.
3. Абдурраҳмон бин-Носир Ас-Саъдий (1376 чи ҳижрий санада в.э.) тафсири.